

Folketingets Socialudvalg

Dato: 7. juli 2011

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. juni 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 440 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF)**

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

CHC/ J.nr. 2011-3669

Spørgsmål nr. 440:

" Vil ministeren - i forlængelse af Brønderslev-sagen - rette henvendelse til samtlige kommuner, og spørge om de har kendskab til lignende sager?"

Svar:

Det er kommunerne, som har ansvaret for sager om støtte til udsatte børn og unge. Det afgørende er at sikre, at kommunerne er opmærksomme på de forpligtelser og muligheder, der ligger i lovgivningen, og at kommunerne inden for disse rammer handler på de sager, de har.

Serviceovens regler er meget klare. Hvis en kommune må antage, at et barn eller en ung har brug for særlig støtte, skal kommunen iværksætte en børnefaglig undersøgelse med henblik på at afdække barnets eller den unges behov og efterfølgende iværksætte den nødvendige støtte. Disse pligter udgør kernen i den sociale indsats over for udsatte børn og unge.

Kommuner, der har kendskab til sager, hvor man må antage, at et eller flere børn har brug for støtte, har således en klar forpligtelse til at undersøge børnenes behov og tilbyde den nødvendige støtte. Sagsforløbet i den såkaldte Brønderslev-sag viste blandt andet en usikkerhed hos kommunernes sagsbehandlere i forhold til serviceovens muligheder for at iværksætte en undersøgelse af børns behov og yde støtte uden forældrenes samtykke.

I forlængelse heraf har Socialministeriet derfor udgivet en vejledende pjece, der over for sagsbehandlere skitserer, hvilke handlemuligheder kommunen har for at gribe ind i familier, der ikke ønsker at samarbejde om deres børns problemer. Socialministeriet har ligeledes på baggrund af sagen udgivet en vejledende pjece om reglerne for mellemkommunale underretninger.

Jeg vil derfor skrive til samtlige kommuner og gøre dem opmærksomme på disse pjecer. Samtidig vil jeg gøre opmærksom på de muligheder for rådgivning, som kommunerne har hos Ankestyrelsens læringsteam, VISO samt SISO. Vi styrkede som bekendt SISO i forbindelse med satspuljeaftalen for 2011. SISO's opgaver blev ud over at rådgive og indsamle, bearbejde og

formidle viden om indsatsen mod seksuelle overgreb udvidet til også at omfatte voldelige overgreb.

Alle har mulighed for at rette henvendelse om en konkret sag til Ankestyrelsen, f.eks. hvis vedkommende ikke oplever, at kommunen griber tilstrækkeligt ind. Ankestyrelsen vil herefter vurdere, om de vil tage sagen op af egen drift. Ankestyrelsen har med Barnets Reform fået udvidet sine kompetencer og har mulighed for at gå ind i alle typer af sager. Ankestyrelsen kan pålægge kommunerne, at afgørelserne skal gennemføres inden for en nærmere angivet tidsfrist, hvis det vurderes nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges bedste.

Jeg vil afslutningsvist minde om, at Socialministeriet blandt andet sammen med KL har udviklet DUBU-systemet, som guider sagsbehandlerne gennem vigtige og lovbestemte skridt i sagsbehandlingen på området. Herunder understøtter systemet håndtering af sager, når udsatte familier med børn flytter fra en kommune til en anden. Således, at fraflytningskommunen vil modtage en avis om, at en familie med en aktuel sag er flyttet til en anden kommune, når familien melder flytning til folkeregistret. Fraflytningskommunen kan herefter sende underretning til tilflytterkommunen

Brian Mikkelsen

/ Lars Møller Christiansen